

ПШЕНИЦАТА И ПЛЕВЕЛИТЕ

ПЛЕВЕЛ - (на латински - *Lolium*), в някои места го наричат фалшива пшеница, и още опияняващ плевел (главоблъсканица).

В зърното на опияняващия плевел, замърсяващ предимно зърнените култури се развива гъба (*Stromantinia temulenta*), произвеждаща отровен алкалоид, темулин. Ето защо използването на хляб и храна с негов примес причинява отравяне на хора и домашни животни. По единодушното мнение на значителна част от богословите, в Библията, Матей 13:24-30 в притчата на Исус се говори точно за този вид плевел.

Но защо в нея се забранява отделянето на плевелите от пшеницата? - Коренната система на плевела е точно подобие на корените на пшеницата и е преплетена с тях, поради което е безсмислено да се изкоренява. Твърде голям е шанса да се отскубне заедно с плевела и пшеницата. Отговорът е да се оставят и двете да растат заедно до жътвата. Пшеницата и плевелите имат почти 100% сходство (т.е. абсолютно всички семена, попаднали в почвата покълват), за разлика от пшеницата и ръжта, в които кълняемостта варира от 60 до 90%. Плевелите растат много бързо - почти два до четири пъти по-бързо от пшеницата и ръжта. Тази скорост превъзхожда от два до четири пъти скоростта на растежа на култивираните зърнени култури. Това се използва например за бързо създаване на тревни площи - два вида плевела са декоративни тревни площи.

До появата на класа, плевелите са почти неразличими от пшеницата! Но когато плевела изкарва класове (а те са няколко от тях на едно стъбло, на вертикално разстояние един от друг), той вече може да се разпознае. Класовете на плевела са по-къси и са разположени под ъгъл спрямо стъблото. Семената на плевела са много сходни по размер и външен вид със семената на пшеницата, но са тъмно сиви и понякога почти черни. При това, самото растение не е отровно, такива са само семената му, заради отровната гъба, живееща в тях. Симптомите на отравяне са подобни на състоянието на опиянение. Силата на отровата е такава, че само 7 грама семена (около 200 зърна) могат да отровят кон.

Плевелите, посяти от врагът между пшеницата от притчата в Матей 13:24-30, на гръцки са наречени цицания (въже от лудост)- *Lolium temulentum*. Името има семитски корен и до днес сред арабите това растение се нарича Циван.

Обикновено след вършитба, палестинските жени сортират зърното на огромни подноси, събирайки плевелите. Ако семената им попаднат в хляба, те биха могли да причинят силен дискомфорт, стомашно заболяване и дори да доведат до смърт. Умишленото засяване на чуждо поле с вредни семена се считало за престъпление. Древните римски закони предвиждали строго наказание за такова деяние.

Господ ни казва, че плевелите ще се появят изобилно в последното време и те толкова ще приличат на пшеницата, че ще бъде възможно да се различат само по време на жътвата.

Независимо от това как плевелите се вкореняват на полето между пшеницата и се маскират като нея, те ще се проявят, когато дойде времето на плодовете: “Има време за всяко нещо и време за всяка работа под небето.” (Еклисиаст 3:1) Бог нарича това време жътва, събиране на плодовете. Не случайно Той ни казва: „По плодовете им ще ги познаете. Бере ли се грозде от тръни, или смокини от репей? Също така всяко добро дърво дава добри плодове, а лошото дърво дава лоши плодове.“ (Матей 7:16,17)

Има двама сеяча, Бог и дявол, и те сеят семето си в почвата на човешките сърца, това е духовно семе. Врагът посява своите вредни семена само в сърцата на духовно спящите хора. Това е същността му, той е лъжец, крадец и убиец. Главното на плевела е, че той пречи на пшеницата да расте, отнема ѝ влагата и я прави слабо продуктивна. Тя пробива с голямо затруднение.

Плевелите винаги се присламчват към хората, които са духовни, познават своя Господ, ходят с Него и имат духовно разпознаване на нещата. **Като цяло хората „плевели“ изглеждат много вярващи-вършат дела и т. н. но когато се появи ситуация, в която трябва да изявят Христовия характер, бързо проличава, че го нямат. Те са пълни със съмнения и колебания относно Божията истина. Знаем причината-те нямат плода на пшеницата. Плода никога не се появява без да има ръст.**

Плевелите са хората, които са се присъединили към Божия народ не заради Бог и вярата си в Него, но поради корист и властолюбие. Те присъстват между искрено вярващите като се хранят от тях. Чували сме за постъпките на такива хора, как събират пари изнудвайки дори нямащите. Тези хора не могат да съществуват без да паразитират за сметка на другите, също като плевелите. И не става въпрос само за пари, но за всяко дело, което те си приписват като свое, макар че е било извършено от другите. Плевелите имат само външен вид на вярващи (приличат на пшеница). Мнозина са водачи в църквите, те не позволяват да се изпълнява Божията воля в тях и ученията им подтискат растежа на пшеницата в тях, която става неспособна да гледа ясно нагоре, заради задушаваният я плевел. Плевелите са погубили много хора с Божие призвание.

Ако в сърцето я няма любовта към Бога и радостта от изпълняването на Неговата воля, ние си имаме работа с плевели. **Защото любовта не е чувство, а посвещение и жертвеност, и лицемерието никога не е било смирение.**

Сатана държи днешните християни на повърхността на духовния свят. Това е голяма пречка за духовния растеж на човека. **Врагът се съгласява с повърхностното християнство, но той никога няма да търпи онези, които искат да познаят дълбочините на Бога. Той мрази онези, които истински служат на Бога.** Затова някои хора са все още младенци (младенчеството е живот по плът), други пък, спуснали нозете си в реката на Духа и срещнали дяволската опозиция, вече не искат да го правят. Бог не може да кара човека да Го познава, защото му е дал свободна воля, Той не ни заставя да Му се покоряваме и да Го обичаме. Но за разлика от Бога, врагът прилага всички сили човека да не Го познае такъв, какъвто Той Е! Дяволът му подлага „динена кора“-от религия, ленност и живот по плът. Той е съгласен с всичко, но не и с дълбочините на Святия Дух, защото знае, че съединявайки се с Бога, човека расте, а: „Който се съединява с Господа е един дух с Него.“ (1Коринтяни 6:17) **Държейки хората в младенческа възраст, дяволът знае, че Бог не доверява силата Си на такива, защото те могат да си послужат с нея за зло.**

На въпроса на слугите в притчата на Исус, дали да оплевят плевелите, им се казва да ги оставят да растат заедно с пшеницата, докато дойде време за жетва.

Господ го казва заради това, за да не би самият дявол чрез хората да участва в изкубването им, но Той не ни казва, че не трябва да ги различаваме. На нас не ни е дадено да изкубваме плевелите, но ние можем да разпознаем онези, които препятстват на растежа ни и да се освободим от тяхната „опека“. Ние сме длъжни да го правим, но ако човек има разпознаване от Господа, той може да види хитростите на врага, но без Святия Дух, това е невъзможно и дявола добре го знае.

Вече разбираме, че плевелите външно не се различават от пшеницата, така че само Всевиждащият и всезнаещ Господ ще отдели житото от плявата. Плевелите ще си останат до жетвата, тяхната задача е да ни пречат да растем, да откраднат времето ни, или да ни занимават с неща, които не принасят полза за Божието царство. Те ще препятстват на растежа ни, но да растем или не - това е наш избор! Не позволявайте на плевелите да ви убиват! Да бъдеш християнин е постоянна борба, а не само четене на Библията, посещаване на църква и вършене на дела. Ние сме призвани да бъдем победители и Бог иска да растем.

Както плевелите се събират и изгарят с огън, така ще бъде и при свършека на този век-Човешкият Син ще изпрати ангелите Си и ще събере всички съблазняващи и вършещите беззаконие от Неговото царство, и ще ги хвърлят в огнената пещ, там ще бъде плач и скърцане със зъби.

Плевелите подлежат на наказание, а пшеницата ще попадне в житницата на Бога. Праведните ще блестят като слънцето в царството на своя Отец.

Господ казва: “Който има уши да слуша, нека слуша!”

Превод: Светлина за теб